

Paskalya (Diriliş Bayramı) – Büyük Bir Bayram

Şubat ayında marketlere yumurta ve tavşan şeklinde çikolatalar gelmeye başlar. Bunlar Paskalya'nın (Diriliş Bayramı'nın) habercileridir ve bunun Batı kültüründe derin kökleri vardır. Bu bayram için kesin bir gün yoktur. Paskalya'nın kutlandığı pazar günü ilkbahardaki dolunayı takip eder. Bu da çoğunlukla mart sonu ya da nisan başı gibidir.

Hristiyanlar için Karfreitag'dan (Paskalya'dan önceki cuma günü – Kar=üzüntü, keder, Freitag=cuma) Paskalya pazartesisine kadar geçen zaman yılın en önemli tatil günlerinden biridir. Almanya'da Karfreitag ve Paskalya, Paskalya pazartesisine kadar geçen toplam dört gün ile resmi tatil günleridir. Bu günlerde marketler, mağazalar ve dükkanlar kapalıdır. Yumurtalar ve tavşanlar yeni yaşamı ve dirilişi simgelerler. Doğa da bu zamanda canlanır, ilkbahar gelir – Diriliş Bayramını kutlamak için en ideal zaman.

Almanya'da Gelenekler

Paskalya'yla ilgili geleneklerin pek çoğu toplumun Hristiyan kökleriyle ilgilidir. Ne var ki zamanla bu gelenekler birçok insan için Hristiyanlıkla ilgili anlamlarını kaybettiler. Örneğin Paskalya'dan önceki yaklaşık yedi hafta aslında oruç tutma zamanıdır. Bu zamanda Hristiyanlar geleneksel olarak kendilerini Paskalya'ya hazırlarlar. Bazıları gün boyunca hiçbir şey yemeyerek oruç tutarlar, bazıları da sadece oruç dönemi boyunca bazı yiyeceklerden sakınarak oruç tutarlar. Bu şekilde bütün ilgilerini daha önemli olan şeye – İsa Mesih'e – odaklamaya çalışırlar. Tatlı yiyecekler Paskalya'dan önce, oruç tutulan zamanda marketlere gelseler bile: Paskalya öncesi oruç döneminde bazı şeyleri tüketmeme geleneği yaygındır.

Gründonnerstag ve Karfreitag

Paskalya'dan önceki perşembe günü, yani Almanca'da Gründonnerstag denen gün (grün=yeşil, Donnerstag=perşembe), Hristiyanlar İsa Mesih'in arkadaşlarıyla birlikte geçirdiği son akşamı hatırlarlar. Bu olay Kutsal Kitap'a dahil olan İncil kitabında yazılıdır. Bu son akşam İsa yakında ne kadar acı çekeceğinden bahsetti ve ekmeği ve şarabı masadakilerle paylaştı. Bunu, gelecekte bütün Hristiyanlar O'nu anınsınlar ve O'nunla birlik olmayı yaşasınlar diye yaptı. Aynı akşam İsa tutuklandı.

©Antonio Gravante, istock.com

İsa'nın ifadesi alındı, O'na işkence edildi ve sonunda ölüme mahkum edildi. Ölüm cezasının infazı ve İsa'nın çarmıhta acımasızca öldürülüşü Hristiyanlar tarafından Karfreitag denen cuma günü anılır. Suç ve günah biz insanları Tanrı'dan ayırır. Bunu bize Tanrı'nın Sözü olan Kutsal Kitap öğretir. Tanrı iyidir, kutsaldır ve kursesizdir. Bu nedenle hiç kimse O'nun önünde duramaz. Çünkü herkes günah işlemiştir. Günah ise bizi ölüme ve Tanrı'dan sonsuzluk dek ayrı olmaya götürür. İnsanlar bu durumu kendi güçleriyle değiştiremezler. İbrahim'in, oğlunu kurban olarak sunmaya razı oluşu, daha o zamanda gelecek olan Kurtarıcı'ya işaret ediyordu. İbrahim'in oğlu kurban olarak sunağın üstünde yatarken Tanrı başka bir kurban gönderdi. Bu kurban, İbrahim'in oğlu yaşayabilsin diye onun yerine kurban edilmeliydi.

©joshblade, istock.com

Kutsal Kitap'ta hayvanların kanının bizi Tanrı'nın yargısından ve hak ettiğimiz cezadan kurtarmayacağı yazılıdır. Bunun için saf ve kusursuz bir kurban gerekir. Günahsız ve saf olan tek varlık Tanrı'nın kendisidir. Bu nedenle sadece Tanrı'nın kendisi suçumuzu kaldırabilir ve biz insanları kurtarabilir. Kutsal Kitap'ın pek çok yerinde bir Kurtarıcı'nın geleceği duyurulur.

Bu Kurtarıcı – Mesih – sıradan bir insandan daha fazlasıdır. Tanrı'nın kendisi insan bedeninde dünyaya gelmiştir. Peygamber Yeşaya İsa'nın doğumundan 750 yıl önce Mesih'in günahlarımız için bir kuzu gibi kendini kurban edeceğini söyledi. Peygamber Vaftizci Yahya İsa'yı ilk kez gördüğünde şöyle dedi: "İşte dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı kuzusu!"

İsa Tanrı'ya Giden Yolu Açtı

İsa, çarmıhtaki ölümüyle imanlıların günahlarını kendi üzerine aldı ve ölümden dirilişle Tanrı'ya, Baba'ya, giden yolu açtı. Yeni Ahit'te (diğer adıyla İncil) Yeruşalim'deki (Kudüs) tapınağın perdesinin ortadan ikiye bölündüğü yazılıdır. Yahudi tapınağındaki bu perde insanlarla Tanrı'nın ayrı olduklarının bir simgesiydi. İsa ölümüyle bu perdenin yırtılması, insanların İsa Mesih aracılığıyla artık Tanrı'yla (Baba'yla) kişisel bir ilişkileri olabileceğinin bir işaretiydi. İsa'da kesin kurtuluşa sahibiz ve ebediyeti Tanrı'yla geçireceğiz. Yani Karfreitag dediğimiz gün yaşananlar bir kaza olmadığı gibi kötünün zafer kazanması anlamına da gelmez. Tanrı bunu çok uzun zaman önce planlamıştı. Bunu örneğin Davud'un yazdığı 22. Mezmur'da, Yeşaya peygamberin kitabının 53. bölümünde veya Yuhanna'nın müjdesinin 10. bölümünde okuyabiliriz.

©Kevin Carden,123rf.de

İsa'nın değil de O'nun yerine Yahuda'nın çarmıha gerildiği şeklinde bir şeyler duymuş olabilirsiniz. Bu iddia hiçbir tarihi belgeyle ispatlanamayacak bir şeydir ve İsa'nın pek çok kez kendi ölümünden bahsettiği ifadelerle çelişmektedir. Eğer Hristiyanların haça taptıklarını duymuşsanız, bu da doğru değildir. Hristiyanlar sadece Tanrı'ya taparlar.

Paskalya – İsa'nın Bedensel Dirilişi

Paskalya günü (pazar günü) Hristiyanlar İsa'nın ölümden dirilişini anarlar. Hristiyanlar İsa'nın, elçilerine daha önce pek çok kez söylemiş olduğu gibi, ölü olarak kalmadığına, aksine ölümü yendiğine inanırlar. Örneğin Matta'nın yazdığı müjdenin 12. bölümde İsa'nın ölümünü ve dirilişini bir balığın karnında üç gün boyunca kalan Yunus peygamberin yaşadıklarına benzettiği yazar.

©Glenda Powers, fotolia.de

Bazı insanlar İsa'nın gerçekten öldüğünden ve sonra dirildiğinden şüphe duyarlar. Kutsal Yazılarda Tanrı'nın gönderdiği birçok peygamber İsa'nın gelişini, ölümünü ve dirilişini önceden bildirdiler. İsa'nın yaşamında bu peygamberlikler gerçekleşmiş oldu.

Romalı tarihçilerin eserleri gibi Kutsal Kitap dışındaki kaynaklarda da bu olaylara değinilmektedir. İsa'nın ölümü ve dirilişi, doğruluğundan emin olunan tarihsel gerçeklerdir. Örneğin bir bilim adamı olan Josh MacDowell Hristiyanlığı çürütmek istiyordu. Ama yaptığı araştırmaların sonucunda İsa'ya iman etti ve araştırmalarının sonucunu "Diriliş Gerçeği" adlı kitabında yazdı.

O zamanın iktidar sahibi kişileri İsa'nın dirilmesinden korkuyorlardı. Bu yüzden mezar taşını resmi olarak mühürlettiler ve mezarı güvenlik altına aldılar. Ama daha sonra İsa'nın bedenini bulamadıkları için İsa'nın dirilmiş olması gerekiyordu. İsa gerçekten dirilmiş olmasaydı O'na iman etmek de anlamsız olurdu. İsa dirilişinin ardından birçok kişi tarafından görüldü ve örneğin yemek yedi. İsa'nın 12 elçisinden biri olan Tomas O'nun dirilişine inanmamıştı. Ama İsa'yı kendi gözleriyle görüp yaralarına dokunduğu zaman buna iman etti.

Dünya çapında bütün Hristiyanlar İsa'nın bedensel dirilişine olan imanlarını ve bunun için hissettikleri sevinci Paskalya'da birbirlerini selamlarken gösteriyorlar. Birbirlerine şöyle diyorlar: "Rab İsa dirildi!" Bunu duyanlar şöyle yanıt veriyorlar: "Evet, O gerçekten dirildi!"

Daha Fazla Bilgi

Eğer Paskalya (Diriliş Bayramı) hakkında daha fazla bilgi edinmek isterseniz, o zaman örneğin yakınızdaki bir Paskalya Bahçesi'ne gidebilirsiniz (www.sinnenpark.de/index.php/aktuelle-ausstellungen.html). Bu bahçelerde İsa'nın Gründonnerstag dediğimiz tutuklandığı günden Paskalya günü dediğimiz pazar günü dirilişine kadar olan hikayesi canlı bir şekilde gösterilir. Ve elbette isterseniz Paskalya günü tapınmayı görmek için yakınızdaki bir kiliseye gidebilirsiniz.

Birçok Hristiyan topluluğunda Paskalya Yürüyüşü yapılır ve bebaberce kahvaltı edilir. Bütün bu kutlamalara Hristiyan olmayan misafirler de gelebilirler. Böyle bir kutlamanın yapıldığı bir tapınmayı ziyaret edin – belki size Deutschland-Begleiter.de 'yi tavsiye etmiş olan kişiyle gidebilirsiniz.

Size Hristiyan inancını da anlamakta yardım edecek kişileri nerede bulabileceğinizi Deutschland-Begleiter.de 'nin iletişim sayfasında bulabilirsiniz.

Ayrıca: Eğer Paskalya günü bahçede ya da evlerinde şekerler ve çikolatalar arayan çocuklar görürseniz, bu gelenek de Paskalya kutlamanın bir parçasıdır. Böyle tatlıları ve ufak armağanları saklamak ve onları aramak Almanların Paskalya'da uyguladıkları güzel bir gelenektir.

